

“Người Việt” Giết Tiếng Việt!



Người Việt viết tiếng Việt là chuyện dĩ nhiên, chỉ có VC mới giết tiếng Việt, vì chúng nghĩ rằng nước Việt sẽ bị “háng hóa” nên cái anh chàng họ Bùi kia sáng chế ra kiểu viết tiếng Việt cc (cải cách) như thêm chữ “ô” vào cái họ Bùi của hắn thành Buôi thì bậy bạ thật. Vậy mà người Việt ở hải ngoại lại đang có khuynh hướng thích “háng hóa” như thằng cha v+ họ Buôi kia thì quả tình là không thể nghĩ được.

Tôi rất “khoái” được đọc các bài viết phê bình về ngôn ngữ “thô tả” của v+ do người Việt yêu tiếng Việt đưa lên diễn đàn. Diễn hình là ngày 9/12/2013, bạn Trần Quang đưa lên bài: “Chữ Nghĩa Sau 1975.” Rồi sau đó, bạn Vĩnh Can Canada đưa lên bài viết: “Nỗi Buồn Tiếng Việt.”

Nội dung những bài viết này nêu lên những điều sai trong cách dùng tiếng Việt của bọn “đỉnh cáo trí tệt” “Xuống Hồ Cả Nút” khiến người dân xuống hồ cả nút theo. Hẳn nhiên các bạn Quang và Can đưa lên diễn đàn là có ý nhắc người Việt hải ngoại, đặc biệt tập thể cựu quân nhân phải tránh xa những con virus này, những con virus VC: “thân thương, tham quan, tiếp cận, khống chế, đánh giá cao, v.v.” Tôi xin theo chân các bạn Can, Quang để nêu lên một vài trường hợp tôi đã thấy, để chúng ta mỗi người một tay chặn đứng mọi chữ VC “len lỏi” vào trong các tài liệu sách báo, các đặc san quân đội.

Chắc chắn trong chúng ta không ai muốn thấy “tai nạn” này xảy ra, nhưng nó đã xảy ra. Tôi gọi là “tai nạn” vì người viết vô tình, dễ tính, hoặc không biết, vì thế tôi xin góp ý để lạng lách cây viết cẩn thận hơn, không xảy ra “tai nạn” nữa.

Nếu xảy ở trong các emails riêng tư qua lại trên diễn đàn thì cũng mau chóng qua đi, nhưng nếu có chữ VC trong các bài viết, trong sách báo, lại có cả trong những cuốn sách gọi là “dòng lịch sử” thì làm sao tẩy xóa? Tôi đã thấy bóng dáng chúng trong các đặc san quân đội, tôi tha thiết xin các vị có trách nhiệm lưu ý cho.

Đây là một việc không dễ, một vài tên du kích “ấn tượng, thân thương” núp trong nhiều trăm trang giấy, trong rừng chữ thì làm sao phát giác?

Các chủ bút BĐQ, TQLC Đa Hiệu, KBC “ra lệnh” mỗi anh trong BBT phải đọc qua ít nhất một lần khi có bài gửi đến và nhiệm vụ chính là “vạch lá tìm sâu” VC, vậy mà cũng còn sót đây, thế thì với tập tài liệu ngàn trang, hẳn là ban biên soạn sẽ vất vả lắm đấy, tôi không biết có bao nhiêu anh làm công việc này, nhưng chắc có anh phải ngồi tâm tình 12/24 giờ, ngồi thâu đêm với cô “thợ giặt mặt vuông” để nhặt cho hết rác VC thì mới có thể lộng ngôn gọi là tuyệt phẩm được, còn không... thì không thể là “tuyệt” mà chỉ là “tiệt” phẩm. Giả sử sau này khi sách in ra mà còn gặp chữ “thân thương” thì buồn quá!

Người Việt chọn tự do, tự do tư hữu, là ruộng của ai người đó cày, nên người Việt viết tiếng Việt. Việt+ chọn +sản, nghĩa là cộng tất cả tài sản cá nhân lại để chơi chung hưởng chung, tất cả cày chung một miếng ruộng, sản phẩm tạo ra đem gửi nhà trẻ quốc doanh. Cái chế độ ảo tưởng +S đó nó đã “chết–mother” nó từ lâu rồi, chết ngay từ cái gốc, chết từ nơi ông tổ khai mào ra nó, nó cũng “chết–father” nó ở cái XHCNVN từ lâu rồi, chỉ còn sót lại cái đuôi “định hướng XHCN”. Nhưng ngôn ngữ quái đản mà chúng tạo ra vẫn còn di hại mãi về sau, nó như những mầm ung thư giết chết tiếng Việt. Nhưng có một số người Việt ty nạn cộng sản hay bỏ chạy v+ để tha phương cầu thực thì không chịu viết tiếng Việt, thấy v+ đất đỏ tưởng nó chín nên vẫn cứ nói theo, viết theo những thứ tiếng khi gió đó: “Người Việt” Giết Tiếng Việt là vậy.

Nếu là chuyện cá nhân, theo voi nhai bã mía thì kệ... họ, nhưng là truyền thông Tự Do mà theo đuôi ngôn ngữ v+ thì ẹ quá, mang vi trùng lao gieo rắc đó đây những mầm mống bệnh hoạn giết chết tiếng Việt thì “thu em hỏi” (thum) quá.

Có người nói rằng vấn nạn này nó như bệnh nan y rồi, hết thuốc chữa, cứ mở radio ra mà nghe một số xướng ngôn viên các đài phát thanh, ông xướng, bà xướng, cô xướng, cậu xướng họ đang xướng với nhau bằng những chữ quái đản như “quá trình, tham quan, hoành tráng, rớt ráo, khuyến mãi, không chế, cực kỳ, thiếu đói, v.v.”. Ông Vũ Kì của đài SG–Bé mà cà–kê–dê–ngõng tin tức trên radio thì có bao nhiêu chữ “mới” ông dùng hết. Ông Nguyễn Có Công thì đọc tin tức:

“Nếu Syria bị đánh, họ sẽ chống trả quyết liệt, trong quá trình chống trả ấy sẽ khiến Hoa Kỳ không giải quyết được rốt ráo vấn đề.”

Muốn hiểu rõ “quá trình” là gì thì hãy đến trung tâm văn hóa Hồng Bàng mà hỏi, đừng hỏi thầy cô giáo dạy tiếng Việt, mà hỏi ngay các em đang bập bẹ học tiếng Việt thì các em sẽ giải thích rõ ràng như thế này:

– Quá: là qua rồi, cũ rồi. Thí dụ như quá cố, quá vãng, quá khứ, v.v.

– Trình: là đường đi, hành trình, đăng trình.

Quá trình là diễn ra trong quá khứ, xin nghe bé tâm sự:

– Sáng nay em ăn đồ (đậu), trong quá trình tiêu hóa thức ăn ở dạ dày, đậu phát sinh ra hơi nên bây giờ bé tức bụng, em muốn đánh rắm, muốn pupu....

Quá trình là chuyện đã xảy ra trong quá khứ, tức là sáng nay, còn bây giờ là hiện tại em đang muốn “pupu.”

Các em đã giải thích rồi đấy nhé, các ông, bà, cô, bác, cậu, mợ, chú, dì, mi, mày, bay phải hiểu cho rằng “quá trình” chỉ dùng cho những diễn tiến đã xảy ra trong quá khứ mà thôi không bao giờ được phép dùng cho hiện tại và tương lai. V+ dùng “quá trình” cho bất cứ thời gian nào, nó dốt nó “say so”, vậy thì đừng dốt theo nó. Nếu không biết thì đừng “quá trình” nữa mà hãy dùng những chữ dễ hiểu, thông dụng, dễ dùng cho bất cứ thời gian nào, đó là: “trong lúc, trong khi, trong thời gian, lúc mà, tiến trình, v.v.”

Xin đưa ra một thí dụ bà nhà than phiền ông nhà cho dễ hiểu, dễ nhớ:

– Đêm qua trong lúc (quá trình) em đang ngủ say thì anh đụng chạm vào... làm cho em thức giấc, bực cả cái mình. Bây giờ trong khi (quá trình) em thức thì anh lại nằm ý ra đó làm em khó chịu. Lần sau, lúc mà (quá trình) em đang ngủ thì anh đừng có làm phiền người bên cạnh đang cần sự yên lặng để nghỉ ngơi nữa à nha...

Các cô cậu xướng ngôn thử nhét cái “quá trình” vào câu trên xem nó ra cái gì?

Những xướng ngôn viên khi đọc bản tin thì đã xen vào những tiếng lạ tai, khó nghe, khi đọc quảng cáo thì cứ tự nhiên như người “Hà-Lội”, như người của thành Hồ, cứ “hoành tráng, khuyến mãi” loạn cào cào cả lên. Lão bà-bà Huỳnh Quơng quảng cáo rằng:

– “Tết Trung Thu đã được tổ chức trong khu Phước Lộc Thọ rất là HOÀNH TRÁNG, các loại bánh trôi rất AN TUƠNG và có chương trình KHUYẾN MÃI”!!!

Tôi hưởng tết Trung Thu từ ngày mặc quần đùi, thò lò mũi, rước đèn bằng lon sữa bò cho đến nay đã quá 7 bó mà chưa bao giờ nghe cái tên “Trung Thu Hoàn Tráng”! Thế còn “khuyến mãi” là gì nhỉ? Nghe “khuyến mãi” mà tưởng chữ thu ngắn của “khuyến khích mãi mãi” Thà nói tiếng Mỹ là đít–cao, tiếng Việt là bớt giá, hạ giá có phải dễ nghe không nào?

Huỳnh Quang là một ca sĩ thanh sắc vẹn toàn, khó có ai bì kịp, trong vai trò xướng ngôn viên, cô là người học cao hiểu rộng, nhưng chỉ vì vô ý tiếp xúc với virus Vicoism hoành tráng, khuyến mãi mà cô bị biến tướng thành lão bà–bà, thật đáng tiếc.

Nhưng cái này mới khiếp đảm:

Ngày 25/7/2018, trên Truyền hình băng tần 57... hai nữ xướng ngôn viên thật xinh đẹp, mặt hoa da phấn, ăn và “lói nuu noát”, mượn lưỡi VC từ lúc nào hay các cô mới trốn... làm từ XHCN chạy sang Hoa Kỳ cầu thực, vẫn giữ nghề cũ xướng ngôn, mỗi khi chấm dứt một chương trình nào đó, thay vì nói một cách dễ hiểu lịch sự, sạch sẽ là: “Chương trình của chúng tôi đến đây là chấm dứt, là hết, v.v.” thì các cô lại toét miệng cười:

“Chúng tôi xin KHÉP lại...”

Ờ thì cứ cho là phụ nữ XHCN dạng ra khép lại là chuyện thường ngày ở huyện, nhưng còn các xướng ngôn viên nữ ở hải ngoại, vừa đẹp vừa xinh, vừa có học thức thì xin ngồi khép lại hay bắt chéo chân lên nhau, đừng dạng ra để rồi phải khép lại làm gì cho khán thính giả nhớ đến vé đối vịnh cái quạt của cụ bà Hồ Xuân Hương:

*“Chành ra ba góc da còn thiếu.
Khép lại hai bên thít vẫn thừa” (*)*

Dầu sao thì trên các làn sóng phát thanh, những chữ nghĩa mà các cô cậu chôm chia của VC thì nó cũng bay đi, tuy nó làm chói tai, tức bụng, nhưng cái tai hại là các cô cậu nhà báo viết trên giấy trắng mực đen ngôn ngữ VC cho đồng hương tỵ nạn cộng sản đọc thì thật là “bây nặng”.

Tôi đem vấn nạn này đi hỏi người lính viết văn PNN rằng tại làm sao lại xảy ra hiện tượng quái đản này thì ông bảo:

– Một số người sống lâu trong XHCN đã quen với lối nói này rồi, nay ra hải ngoại vẫn chưa thay đổi được. Một số báo cứ “copy và paste” những bản tin trong nước làm của mình mà không dám ghi xuất xứ, mà cũng không có người sửa.

Lời giải thích của ông đúng quá và cũng đau quá, ý ông muốn nói lấy của người khác làm của mình là ăn trộm, lấy bài viết của người khác mà không ghi xuất xứ là đạo văn, lấy tác

phẩm nghệ thuật của người khác đem vào sách của mình mà không ghi chú xuất xứ là “đạo hình”. Làm báo mà chỉ “cắt, dán”, “cọp dê, bắt” thì chán quá mấy anh chị ơi!

Tiếng Việt là của chung, sống ở hải ngoại tự do mà bôi bẩn lên tiếng Việt thì không chấp nhận được, Tự Do và XHCN có ranh giới rõ ràng. Ở XHCN họ nói, viết rằng những cái xe đụng nhau “liên hoàn” trên xa lộ thì kệ họ, nhưng ở xứ ty nạn mà các anh chị viết xe đụng nhau “liên hoàn” trên xa lộ thì không ai ngủ được.

Báo trong nước vừa loan tin trên xa lộ Sài Gòn Biên Hòa xảy ra một tai nạn 10 xe đụng nhau “liên hoàn” thì vài ngày sau, Người Diệt tháng 8/2013 cũng đăng tin trên xa lộ 405 vừa xảy ra một tai nạn giao thông 20 xe đụng nhau “liên hoàn”!

Ôi trời cao đất dày ơi! Nó dốt nó không biết phân biệt thế nào là liên tiếp, thế nào là liên hoàn nên nó mới viết xe đụng nhau liên hoàn, tức là cái xe bị đụng đầu tiên (số 1) quay vòng ngược trở lại để húc, đụng đầu vào đít xe cuối cùng. Chuyện này chỉ có thể xảy ra ở một vòng tròn, còn trên đường thẳng thì chỉ có ở XHCN. Những chuyện tưởng như đùa mà có thật.

Trong bản tin về trung tâm Vân Sơn, ông–bà Đức Tuấn ghi lại lời của Vân Sơn:

– Bên cạnh phần mang lại tiếng cười cho khán giả, tuy chương trình có vẻ nặng về MẢNG hài, chúng tôi vẫn không lơ là về MẢNG sáng tạo nội dung sống động cho phần ca hát. Đó là mặt mạnh của chúng tôi, bởi vì đội ngũ nghệ sĩ tham gia MẢNG hài của TTVS được xem là phong phú.

Chả hiểu có phải chính Vân Sơn dùng chữ “mảng hài” để nói về chương trình hài hước của anh ta hay ký giả–giả của báo Người Diệt này mang cái “mảng hài” ra nhét vào miệng Vân Sơn, dù bất cứ anh nào đi nữa mà nói như vậy thì đúng là hề thật.

Tự điển tiếng Việt do Khai Trí xuất bản trước 1975 định nghĩa “mảng” là “mảnh”, mảnh vườn, mảnh đất, mảnh da, mảnh áo tôi, “áo tôi một mảnh lạng ngời thả câu” chứ đâu có ai gọi là mảng văn nghệ, mảng hài bao giờ! Thấy VC gọi “mảng văn hóa” là các anh nhái theo “mảng hài”! Hề quá.

Cũng vẫn là “Người Việt”, cô Lộc Ngan thì gọi những người phụ trách trang trí sân khấu là những ông “đạo cụ”! Ở hay nhỉ, tại sao lại có mấy ông cụ “cụ đạo” mò vào hậu trường sân khấu TN Paris làm gì trong khi các nữ ca sĩ thay đồ để bị cô Lộc Ngan mắng cho là đồ “đạo cụ”, không lẽ các cụ vừa ấy... lại vừa cạo?

Cũng trên báo Người Việt, một ông là gốc Bắc Kỳ di cư 54 như tôi, chứ không phải BK mang AK vào Nam nhận họ nhận “hàng” sau 30/4/75, nhưng ông lại thích quên chữ Việt của ông để vuốt đuôi ngôn ngữ v+ trong bài viết cảm tưởng của ông về một người vừa

mới ra đi là cựu Trung tá TQLC Can Trường. Tôi đọc được điều văn của ông trên Người Việt như thế này:

– Anh (người quá cố) là một thành viên hoạt động NĂNG NỔ, chắc chắn anh sẽ gặp lại những người THÂN THƯƠNG.

Thưa ông nhiều chữ họ Đoàn Thanh L..., trong tự điển tiếng Việt xuất bản trước năm 1975 tại miền Nam có 14 chữ NĂNG... nhưng không có chữ nào là “năng nổ” cả, có 70 chữ THÂN... nhưng không có “thân thương”.

Bản tính người quá cố Đoàn Trọng Cảo là hăng say, hoạt bát, nhiệt tình, nhanh nhẹn, quyền biến, linh hoạt, có tình thần trách nhiệm, v.v., bao nhiêu đức tính sẵn có của người lính VNCH, của Can Trường Trường Can thì ông L... không dùng lại đi mượn cái chữ của v+ nghèo nàn mà gán vào áo quan cho người quá cố thì phản bạn quá!

Đội tuyển túc cầu XHCN đấu đâu thua đó, thua bét–ti–ngã, thua cả Lào, Cao Miên, khi về nước, câu đầu tiên mà thủ trưởng khen là: “tôi đánh giá rất cao các anh...”, sau khi đánh giá cao xong là mới chửi. Thế mà “Người Việt” lại viết “đánh giá cao” việc cộng đồng Việt hải ngoại đi bộ gây quỹ cho nạn nhân bão “Hải Yến” thì nhảm nhí quá đi thôi.

Mấy cái chữ thô tả “đánh giá cao” không bao giờ có trong tiếng nói hay sách báo VNCH, nó được v+ sáng chế ra để khen chiếu lệ sau đó mới kê khai khuyết điểm để chửi, việc đi bộ gây quỹ có kết quả tốt đẹp, một nghĩa cử vậy mà Người Việt “đánh giá cao” thì NV tào lao thật.

“Chín Chu” là con “bú dù” gì?

Ông Lưu Vội Vã, một phụ mẫu chi dân thời VNCH viết bài than phiền về vụ giờ đây thun trong các tiệc cưới trên tờ xxx như sau:

“Thiếp mời ghi bắt đầu lúc 6 giờ, tôi ăn mặc ‘chín chu’ đến nhà hàng đúng 6 giờ thì chưa thấy ai...!”

Bớ ông Niu! Trong nước họ “chín chu” là quyền của họ, còn ông, ngày xưa mỗi lần đi họp ông ăn mặc “chính tề”, vậy ông phải nhớ viết là “chính tề” chứ có chi nói leo theo VC “chín chu” là con “bú–dù” gì?

Còn ông Trần Vớ Vẩn, một chuyên viên địa ốc kiêm địa... thì than phiền giá nhà Nam CA quá cao vì “quỹ đất” để xây nhà mới không còn!

Xin ông trả “quỹ đất, mặt bằng” về cho người dân XHCN, đừng lẻo mép liếm môi họ rồi nói theo.

Người sinh chữ nghĩa v+, dùng chữ v+ thì bào chữa là không phải của v+, mà có trong tự điển tiếng Việt từ lâu. Tôi đồng ý với lập luận lập lòe này, đành rằng có một số chữ như “tiếp cận, đăng ký, ấn tượng, khẩn trương”, v.v. có trong tự điển, nhưng chúng ta dùng đúng lúc đúng chỗ, thí dụ như “tình trạng khẩn trương, những đường tiếp cận, có ấn tượng tốt”, v.v. chứ không dùng lộn tưng phèo làm nghèo tiếng Việt như họ hiện nay.

Tháng 5/75, đoàn xe mo-tô-lo-va chở tù từ trường Taberd xuống Long Giao, dọc đường anh em ta mót... quá kêu thảm tên ba-ác khiến tên cai tù nghe được bèn cho dừng xe thả tù xuống:

– Các anh đáí “khẩn trương” lên!

Nghe v+ nói: “đáí khẩn trương” nhiều anh em cười té đáí, khỏi cần “khẩn trương”.

Cái gốc của nó nghèo nàn thì kệ họ, cả một đất nước đẹp giàu chúng còn muốn dâng cúng cho Tàu Cộng thì xá chi một vài chữ nghĩa! Tiếng Việt còn thì nước Việt còn, nay chúng dâng biên giới, biển đảo cho “tàu lạ” thì việc chúng giết tiếng Việt cũng không lạ, cái lạ là người Việt viết tiếng Việt bỗng chốc trở thành người Việt giết tiếng Việt thì tai hại quá, muốn theo voi v+ để hít bã mía Tàu Cộng hay sao?

Lại có bạn than rằng nạn chôm chia chữ nghĩa v+ là hết thuốc chữa rồi, nó lan tràn khắp nơi do nghị qu... 36, có nói cũng như nước đổ lá môn, nước đổ đầu vịt, v.v.

Tự mình yếu đuối nên cái gì cũng đổ thừa cho cái “nghị quyết 36 kiểu”, nước đổ lá môn, nhưng các lão bà xướng ngôn, nhà báo, văn sĩ đâu phải lá môn, còn các ông thì đâu phải là đầu vịt, chỉ vì tí \$ quảng cáo, viết văn dễ tính mà nở giết chết tiếng Việt.

Cái cần làm ngay để giữ cho tiếng Việt được trong sáng, tiếng Việt còn thì nước Việt còn là tất cả những báo chí, tập san, đặc san, “lông san” có gốc lính phải tuyệt đối làm gương trước không để sót bất cứ một tên du kích “bức xúc” nào chui vào, không những diệt tận gốc mà còn có bản phận phổ biến rộng rãi, quảng bá nhiều lần những biện pháp ngăn ngừa và tiêu diệt chữ nghĩa v+. Những người từng cầm súng diệt cộng, nay cầm viết thì vẫn có nhiệm vụ diệt chữ nghĩa v+, chứ đừng lười biếng, câu thả viết chữ VC là giết chữ Việt Nam Cộng Hòa.

Những ai “có chức” khi đứng trước đám đông muốn nói gì thì nói nhưng phải uốn lưỡi 7 lần để khắc ra những cục đàm “ấn tượng, thân thương, tham quan”, v.v. Muốn viết văn thư, thông cáo, thông báo thì phải lách cho kỹ, cho sạch ngôn ngữ VC kéo bị người đời cười chê, bị mang tiếng là người “có chút”. Những ai chữ nghĩa bẽ bẽ thì không thể buông thả, khi viết thì phải lách, phải loại bỏ những ngôn ngữ VC đi.

Sau nữa là ước mong người dân ty nạn cộng sản đã bỏ chạy cộng sản thì tiếp tục “bỏ chạy” ngôn ngữ VC đi, truyền thông, báo chí ty nạn cộng sản nêu cao tấm gương bảo vệ

tiếng Việt cho được trong sáng, ước mong không vì vài đồng bạc cắc mà bán rẻ chữ nghĩa tiếng Việt để mua về, ôm vào báo chí của mình những cái nghèo nàn dốt nát của VC.

Người Việt hãy viết tiếng Việt, người Việt đừng giết tiếng Việt.

Captovan



(*) Vinh cái quạt của bà Hồ Xuân Hương.

Sau khi bài viết này được phổ biến thì người viết nhận được bài thơ của độc giả Phong Châu có cùng lập trường “Xin đừng giết tiếng Việt.”

Xin cảm ơn Cô, Bà (Cậu, Chú, Bác) Phong Châu và gửi đến quý vị một bài thơ rất là “hoành tráng” (chứ không chia sẻ, chia xẻ gì cả):

Sao đành quên tiếng Việt Cộng Hòa,
Ngôn ngữ Vàng của tổ tiên ta,
Nói năng viết lách tanh mùi cộng,
Tội này nhất định tớ chẳng tha.

Chữ nghĩa thế này phải tránh xa,
Tham quan, tiếp cận với lũ tà,
Hoành tráng, quá trình nghe rớt ráo,
Ấy là chữ nghĩa của loài ma.

Khuyến mãi: hoan hô nghề mãi dâm,
Khẩn trương vợ vết của dân lành,
Nói năng khoác lác thành năng nổ,
Khống chế dân lành đang đấu tranh.

Chị em ta được đánh giá cao,
Mấy mảng khai xuân bác ra vào, (*)
Vui xong bác bảo: hãy khép lại,
Liên hoàn ngu tặn tới đỉnh cao.

Lắm kẻ quên tiếng Việt Cộng Hòa,
Ngôn ngữ ngàn xưa tổ tiên ta,
Nói năng viết lách tanh mùi cộng,
Tội này nhất định tớ chẳng tha.

Chữ nghĩa thế này phải tránh xa,
Tham quan, tiếp cận với lũ tà,
Hoành tráng, quá trình nghe rớt ráo,

Ấy là chữ nghĩa của loài ma.

Khuyến mãi: hoan hô nghề mãi dâm,
Khân trương vơ vét của dân lành,
Nói năng khoác lác thành năng nổ,
Khống chế dân lành đang đấu tranh.

Chị em ta được đánh giá cao,
Một mảng thịt thiu cứ ra vào,
Bác hồ bảo: khép khi xong cuộc,
Liên hoàn ngu tặn tới đỉnh cao.

Phong Châu

Ghi chú:

khai: nguyên thị minh khai
xuân: nông thị xuân



Nguồn: Internet eMail by psxh chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, February 19, 2020
thư ký dù Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*